

стори. Пъкъ имъ се дощѣло и млѣко направо отъ мандрата. И все подпитвали, кога ще излѣзатъ на чала каракачанитѣ съ своитѣ вакли стада. Миналъ Атанасовъ-денъ; измъкналъ се и злобивиятъ „Малтъкъ Сѣчко“. Дошла и баба Марта — предвестницата на първото циганско лѣто, както на цигански се нарича пролѣтътъ — „авгонилъи“, за разлика отъ истинското лѣто — „нилъи“.

Единъ шегобиецъ си позволилъ жестока подигравка: излѣгалъ циганитѣ, че стадата сж вече на чала.

Тръгнали цигани, циганки и циганчета съ менци и менчета къмъ планината за млѣко и суроватка. Благополучно достигнали безлюдния връхъ, още покритъ по темето съ снѣгъ. Но тамъ ги издебнала мартенска буря, която ги покосила до единъ. И тѣзи, що съ лъжа си хранятъ децата — както се казва въ една игрива пѣсень — не могли да излѣжатъ свирепата баба Марта, която при това минава за циганска покровителка.

Отъ тази печална шега съ жестоки последици върхътъ ужъ билъ нареченъ *Ченгене-чалъ*.

И срещуположниятъ левентъ връхъ *Манчу* дължи

Рилско езеро

името си сжщо на едно народно сказание за „стопанина“ на езерото. Около Манчу има нѣколко езера отъ